

KAZANIE
POGRZEBOWE

Posuit me Dominus quasi Sagittam electam, in
pharetra sua abscondit me. *Isai: 49.*

Postanowił miś Pán Bog iáko strzáta wybore
uo / wlotczánie swoim záchował miś.
z Proroctwa Izáiaszá.

Rozd: 49.

Podła cens niechco iá tá-
rowác náyéieylnieysey moś
nety stemplem rysu obrázú
Bozkiego ozdóbioney człóś
wielá y życia: tego lubo náś
tym świecie Protko trwáia
cego / ále zá soba niedosći-
gła wiecznosć záciiagáia ce-
go. Przezácni słucháczé-
ábym

aby m go miał poczytáć zá nic / iáko niezbožnie
(winých iednák sensach swoich nádmážený) po-
czytá Seneká: Homo post mortem nihil est,
ipsaq; mors nihil. Człowiek po śmierci nic niewa-
ży / y samá śmierć jest nic.

Tym albowiem sposobem przywitáwšy się
niepotrzebnie z Ateizmem bezbožnym / dálbym
ręce zyczliwe fałšom y rozpaczám Epikureyřkim/
záczstym zklamliwey śmiertelnořci niesmiertel-
ney dusie luřkiej.

Wřczyly by się teř (á Ruřnie) okázye pierz-
chliwych niedowiarřtw y éiekáwošci / hádáacych
się: A coř potym dobrze czynić? ginaláby przez
to wyřřá náyšláchetnicyřá rozumnořci luřkiej
wieczyřtá y niesmiertelná portia. Zgářlyby oř
dobne splendory cnot / ktore ná šláchetnořci ducha
luřkiego iáko ná iákim firmámenéie zářadziwšy
Thron swoy / do wieczney Božkiej řczyřliwořci
zářywaniá nás záprařáiá. Chwiałá by się nie-
wzruřšoná kotew Chřeřciáńřkiej łodzi náđžeciá
o niesmiertelnořci nás vperwiniáciá; zgářłoby
řwiátko ná powieřciách Zbáwiéielowych / Apo-
řtokřskich / y Prorockich vřřáloney řwiztey pow-
řechney wiáry nářey Kátholickiey: ořiebláby
nigdy nie vřřáwiáciá miłošć / ktora trudne wlat-
wego wyřkonániá sposob podáiac vřzynki wřřř-
lich cnot y pá božnořci chřeřciáńřskich mistrzyniá
30řřá

řostawá. Pořřly by w wátplimošć y bez nágrody
zářřsem nie ochibnym řáw Zbáwiéielowych w
grodě Ewángeliey ř. áktyřowanym / vřřř-
wileowane zářřugi / trudy / y práce / wřřřřkich wy-
branych Páńřkich; chybilby teř nieochibnego řu-
rowego tegeř deřretu / bezbožnořci / wřřřřki / y
niecnoty potepiowych; přeřřw Ewángeliey ř.
Ioan: 5. Et procedent qui bona egerunt in resur-
rectionem vitę, qui verd mala egerunt in resur-
rectionem iudicii. Nwynáda ktorey dobrze czynili
ná zmářtwychwřřtánie řywotá / á ktorey zářřie źle
czynili / ná powřřtánie řadu. Oni teř řwizci ktorey
řwiatowe dostoynořci y bogáctwá w wřřřřdę y
vbořřwo / wřřmiáń obietnice Zbáwiéielowej řtoř
ktotney nágrody řywotá wiecznego řeymárcyli.
Math: 19. Centuplum accipietis, & vitam eter-
nam possidebitis. řostáłby bezřmowionego dęien-
nego grořřa chwáły wieczney. A wo záprařwá
(w krotka záwarřy) vřřáłby wřřřř náwielki
zřřuntowány ná opoce prawdy Zbáwiéielowej
budynek wiáry ř. Kátholickiey. Anáđto / y w
polityřnych postřřřách / w trumnie řepomniéniá
zdeřřytem śmiertelnořci kłáđłaby się pod deřřá
grobowa niesmiertelná řáwa zmařřwem y dęiel-
nořciá wálecnych řetmánow / zdrowá ráda w
Senářach y poselřřim Areopágu / gláđłomow-
nych řrasomowcow / z řczyřřliwemi plodámi cnych
A 2 30řřř

rozumow wczonych y madych ludzi; a co wieksza
sa wszystkiey sie w moment pradkolornego y
wplywajacego czasu wtroczywszy/ bylo zlym pos-
wodem do wytrabienia zpamieci ludzkich/ nie
ochibney/ y swiatey ktorey/ oczekiwamy/wieczno-
sci.

Trzeba tedy drozsa y wyzsa cena zatozyc
czlowiekowi y zyciu iego. Malo co drozey has-
cwie go lob patient Panski rownaiscego donies-
twalego kwieciecia w 14. Rozd: swych dyskurs-
ow: Qui quasi flos egreditur & conteritur.
Wiekse cena czlowieczna stanowi Philo Hebrzus
in lib: Quid deterius potest &c. nazywajac go
plonka niebieska na ziemi dla przeszczenia do
nieba od Boga postanowiona. Solam caelestem
plantam in terris Deus fecit hominem. Ale naly-
lepiey Izaiasz Prorok Panski porownywa czlo-
wieka na swiat wydane go z strzala wyborne od
Boga postanowiona: Posuit me Dominus quasi
sagittam electam. A przysmierci w kolczanie de-
positu Bozkiego az do dnia sadnego zataiona. in
pharetra sua abscondit me.

Gdybysmy to dali na decisio madyego y roste-
ropne Senatorskie rozsadu/ rozny Akademion
y kraiom cudzoziemskim/ Dworom Krolewskim/
Consultom Senatorskim/ Poselskim/ y Rycers-
kim doswiadczonego Slawney pamieci Jasnicy
Wiel

Wielmoznego Jego Msci Pana MIKOLAJA
KRZYSZTOFA z CHALCZA CHALEC-
KIEGO Woiewody Nowogrodzkiego/ Wolkis-
nickiego/ Lepunskiego &c. Starosty Bezdro-
bliwego Fundatora misdy inshymi Kosciolami
y tego Domeczku Loretanskiego Panny Przenas-
worym exuias iego smiertelnosci przed oczyma
naszymi wystawione/ do zlozenia wtym grobo-
wym kolczanie/ az do glosu ostatniego traby
Archangielskiej z zalem naszym powszechnym wi-
dzimy. Just tak godnych/ lubo teraz Signetem
smiertelnosci do milczenia zawartych/ niewyšlo
by otym zadne inakse iego Votum nad to/ ktore
w madych swego Binariuszu Krolowey niebies-
kiej poswieconego Krag wtorey czosci in Lilio
triplicis Laurex caelestis wyrazil temi slowy:
VITA ENIM NOSTRA SAGITTA
EMISSA DONEC CADAT IN MARGINE
QVI PRÆSCRIBITVR. Zywt nasz iest strza-
la z luku wypuszczona dotad nie dojdzie celu
sobie naznaczonego.

A iz tak wylokcie zdanie iego zasadzil sie na
slowach pisma S. obemnie za grunc tego Kaz-
zania zawzietych/ stosnie sie tez y do starostawo-
ney rodowitosci iego Dyczyskiego Kleynotu
HABDANKV STRZALISTEGO. Ja
natym zalosnym Akcie/ do ktorego mie powinnam
tak

tak zacnemu Dobrodzielowi wdzieczność Zakona
na y poważne starzych moich stawiło rozkazanie/
wystawis w tymże poobienstwie bieg pobożnego
życia tak godnego Senatora zgadzający do celu
wieczney szczęśliwości/ w ktorey go iako w kole
czanie chwalebny strzala wyborno zakrył BOG
w szermogacy Młaiestrowi: ktorego ku czci za
darem Duchá iego S. to badzie/ a wam na przy
kładne zbudowanie.

Posuit me Dominus quasi sagittam electam
in pharetra sua abscondit me. Ili: 49.

Postanowił miá Pán Bog iako strzala
wyborna/ w koleczanie swoim zachował
miá. Izaiáš / Rozd: 49.

Z czlowiek wżyciu swoim iest skutnie strzale
przypodobány (nim przydziem do pobożnych
dowodow Kátholickich) vezo nás tego staro
dávne moralisny Poganstie; ktore chcec wy
razić w szermocność y opátrznosć Boga/ w raku
salcznego Jowisá swego strzaly wystawiali/
ktoremi by y ostrosć spráwdlivosti Bostkiey / a
przytym y podobrotem wšytkich rzeczy/ iako
strzał z raku Bostkich kártko wypuszczonech wy
rážili. Dáiec znác iz Bog nietylko zrak swoich/
hárty

hárty strzáskoy swowosći wypuszcza ná vřáta
nie wystapnych; ale tež y wšytko / a osobliwie
ludie / ná ten swiát z koleczána opátrznosći swo
iey Bostkiey iako strzaly wysyla. Dláczego y
Róuce (ktore Apollinem Bostkim swym falszywie
mienili) strzalistko wyražali: dáiec wiedziec przez
to/ iz Róuce skutkiem promeni swoich iako strzala
tami wšytkich rzeczy siaga / wšytkie rzeczy ožy
wia / y doich zadržymánia dodaie nietylko ožy
wiačego ale tež y rodzacego Vigoru, wedlug
Philozofa mořwiccego: Sol & Homo generant
hominem, y drugich dowodnie dokládáicich:
& conseruant.

Alle conám potym ná pobožnym chřesćianst
stím Akcie / swiate miyce káznodziejstie morá
lizmami poganstiem profanowác? Weyzřymy
w samo swiátlo Pismá S. ktorym sis od Duchá
S. Kátholická S. wiata náša ošwieca y wspie
ra / a nauczymy sis zniego.

Co czyni Pán Bog wniebie? y iákiem sis oo
razem zabawia? Nie ináčey tylko Lukiem a strzá
kami. Tak wyšpiegowal go z Sřousstich rořkoř
nych wysokosći Dáwid Protok Pánstí / oczym
mowi w Psal: 7. Deus Arcum suum tetendit &
paravit illum, sagittas suas ardentibus effecit.
Stánowšy niečo przytych słowach Psalanstý
S. zopytam sis iá.

Co Bogu

Co Bogu po strzałach y łuku? Ktorych po-
spolicie ludzie dla tego zázywają / iż niemoga dla
odległości dostać wlatującego albo wchodzącego
obłoku: Ale Bog jest wšytkim rzeczą przys-
tomny / á iáko mowią Theologowie omni præ-
sens; y písmo S. dokláda ad Hebr: 1. Portans
omnia verbo virtutis suæ. Ponieważ zawiera w
šytkie rzeczy w Božstwie swoim eminenter, albo
sposobem zácnieyšym niŹeli w sobie sa / y wšytkie
piástnie ná raku opátrznosci swoiey Božskiey; Ná-
což tedy má zázywać strzał y łuku?

Odpowídam já / iż dla trzech osobliwych
przyczyn możemy z Dáwidom przypisáć strzály
wšechmocnym raku Pána Boga nášego.

1. Náprzod nápokázanie iego Božskiey sprá-
wiedliwosci / gdy karze grzešných roznyimi plága-
mi iáko strzálemi ná vřáranie ich przestepstwa.
Pod takim podobienstwem wyražil to sámže Bog
wšechmogacy Deuter: 23. Sagittas meas com-
plebo in eis. á iáko tłumáczy Cornelius a Lapide:
Plenè immittam in eos. Y nádrugim miyescu mo-
wi Bog zágniewany ná postrach ludžki; w tymže
Deuter: 32. Inebriabo sagittas meas sanguine, &
gladius meus deuorabit carnes. Co powažnie wy-
ražá Zlotousty Doktor Jan S. Chrizostom pí-
šac ná Psálm 143. Dei autem sagitta sunt pe-
stes, & fames, & fulgura, & multiplicia suppliciorum
genera

genera. Y ná Psálm 119. dokláda: Sagittæ Dei
Barbari sunt. Owo záprawda co biczył Božstina
grzešnego / to strzála iego spáwiedliwosci do
celu nieprawosci nášey wypuščzona. Wyswiádo-
czá to dowodnie oná pewná y ob łosciotá Bo-
žego potwierdzona Historiá w kronice Zákonu
nášego pierwšey czesći Kiedze pierwšey Rozd:
46. y v inšych powažnych Authorem wyrażoná.
Gdy Božkiey spáwiedliwosci zágniewaney / y
trzy hártý strzáliste gniewu swego ná zniščzenie
zuchwalego swiáta wypuščzájacey / Pánná Prze-
náswieřhá iedyná véieczhá y obronicielká grzeš-
nych / zástawilá iáko tárcze obronne dwoch iedy-
nych po sobie opiekunow swiáta Swiatych Oyc-
com y Pátryarchow moich. Dominiká y Fráns-
ciřká. Ale iż to mnicy služy záwřiatey máteriey
moiey / á przytym codzienny dotkliwy dowod gdy
Oczyrna náša mila od lát kilku zá grzechy y
zbytki iey strzály rozne gniewu Božkiego trápio /
z tym sie wišcey nie rozwodze.

2. Wyražá nám powtore písmo S. Boga
wšechmogacego z strzálemi / dla tego: iż Bog
ná ošwiecenie swiáta y zburzenie iego bledow y
bálowochwalstw / pošál šš. Apóstoly / Káznos-
džieie / y Mistrze prawdy / iáko strzály ogniste
rozžárzone ogniem práwdivyey nauki / y žarli-
wey

wę miłości Bożkiej. Jako Augustin S. y
z wielu Doktorow pisze na Psalm 7. to miejsce:
Sagittas suas ardentibus effecit. tłumacza. Ale
dawszy pokoy/ temu naczas inby: Stłaniam się
do mego przedsięwzięcia y powiadam.

3. Dla tego Boga z łutiem y strzałami Pismo
S. wyraża/ chce nas nauczyć iż Pán dobrota
liwy/ gdy stworzenie rozumne ná Obraz swoy
stworzone ná cołowiek lub światowego lub też
do chwaly swey przénacza: tak czyni/ iáko gdyby
strzaly z koczana wśechmocności swoiey do celu
wieczności przesyłał. Tak iż przénaczenie Boż-
kie nic nie jest/ iedno wypuszczenie zlutu opatr-
ności iego rzeczy stworzoney do celu swoiego.
Spolne to jest wśytkich Theologow z Kościo-
łem Bożym zdanie/ ktorzy takowa dáto náuka de
predestinatione álbo o przénaczeniu rozumnego
stworzenia do wieczności. A osobliwie od An-
giolow párowany Filár Kościoła Bożego Tho-
mas S. Doktor Angielski 1. par: Quest: 23.
Art: 1. zgodnie do mego przed sięwzięcia wo-
luc: Predestinationis est ratio transmissionis creature
rationalis in vitam eternam. Nátoż zdanie przy-
pada y mady Durandus, 1. Dist: 41. Q. 1.
Predestinationis est directio creature rationalis in
vitam eternam. Strzelec gdy strzala do celu
zmierza wprzod cel wpatruie/ potym szodkuie
miedzy

miedzy soba á celem medium/ przez ktore strzala
do celu záwodzi: Tak Bog przénaczaie stwo-
zenie rozumne á osobliwie człowieka do chwaly
swoiey iáko do celu/ prosiue go przez dobre w-
czynki y poszrodki/ dodáiac mu láski potrzebney
y skuteczney do otrzymania nieba. Wyrażil to
dobrze swym poważnym zdaniem Kija skoly
subtelnych/ á ozdoba káryzny nášey Doktor Io-
annes Duns Scotus lubo ná wielu inbych miejscách
záwse tryumphiuey swey náuki/ ále osobliwie
y wyrażniey in 3. Sent. Dist. 7. Q. 3. strzala
rozumna zratu Bożkich wypuszczone do celu
chwaly niebieskiej przez szrodki láski Božey pro-
wadzac. Predestinationis est preordinatio alicuius
ad gloriam principaliter, & ad alia in ordine ad
gloriam. Strzala sama przez się do celu tráfic
niemože/ áž zmocy rak y bártow strzelcowych
z lutu nápieta: Tak y człowiek sam z siebie y si-
łami przyrodzonemi iáko niemože doysc wśpra-
wiedliwieniá/ tak y otrzymác nieba áž Božka
skuteczna wśpárty láska. Tego z Kościołem Bo-
żym wczynás S. powszechny Sobor Trydentcki
Sect: 6. de iustificatione. Canone 1. przeciwo temu
mowiacych mieczem klatwy Kościelney kárac.
Co y Augustin S. Hetmán Theologow Beroko
wywodzi y z inbemi ná wielu miejscách/ ále oso-
bliwie Serm: 12. de verbis Apost.

Wtym iednak różnicá między uczynym
strzelcem a Bogiem: iż gdy strzala z łuku strzela
ca wypuszczona chybia celu swego / to albo nie-
umiejetnosć / lub mála síla strzelcá / albo też do
prostego biegu niesposobnosć strzaty winnia; Ale
gdy Bog wydaie czlowieká iáko strzale naswiét /
wypuszczá go z łuku wszechmocnosći swoiey do
skonálm dzielem swoim. Deuter: 32. Dei per-
fecta sunt opera. Dáie mu szkodli dostáteczne do
zbáwieniá. Math: Cap: 23. Quoties volui &c.
& nolui. Niewinien nic Bog gdy czlowiek
przez krzywo y z Bogiem niezgodna wola swoia
przez grzech do celu czártowskiego godzac / chy-
bia chwátly od Boga sobie zgotowaney: Osez 13.
Perditio tua Israel, tantummodo in me auxilium
eum. Lecz nie dálekich szukájac dowodow Pisma
S. wázmy theme nášego kazaniá wzietá z
Izaiáshowego Proroctwá Rozd: 49. Posuit me
Dominus quasi sagittam electam inquit Izaiáš
od Boga ná nápravę swiáta zestány. Chryso-
stom S. stosnie to do stowá przedwiecznego
Bostwo swe w kólczánie czlowieczensctwá náše-
go táiacego. gdy Tomo 5. homil. de virtute ták
stosnie. Posuit me sicut sagittam electam Deus,
Verbum dicit, & in pharetra corporis abscondit
me. Nže to jest zdánie Sctouštego Doktorá o
Stowie przedwiecznym ná swiát do zláczeniá si-
znátur

znátura ludzka przeznaczonym: Toć iá też stu-
nym sposobem te stowá moge stosowác do každo-
go pebožnego y według práwdziwey ścieżki wo-
ley Božskiey / žvće swe prostuiacego Chrzesćia-
niná: Gdyž y Heronim S. in Epist. ad Principiá
Páwla S. Apostolá / nazywa: Sagitta Domini.
albo strzala zrak Božskich do celu návroceniá
národow wypuszczona. Dláczegož y tenže Do-
ktor národow Páwel S. wšytkich ludzi po-
czyta zá strzaly do celu žártko nápiete / albo zá
záwodnikow do kresu záwodniacych. Ad Corint.
9. Omnes quidem currunt sed vnus accipit brauiú,
sic currite vt comprehendatis. Owo krotko mo-
wiac co czlowiek to strzala / tuł wolná volá
ludzka / čiećiwá rozum.

Wláśnie sobie Bog wszechmogacy poczyna
táť z czlowiekem gdy go stwárza / iáko sobie
poczát Izaiáš Pátryarchá z Synem swoim Izá-
wem / ktoremu chce dáć Błogosławienstwo
Oycowškie kázal wprzód przyšluge uczynić:
Genes. 27. Sume arma tua pharetram & arcum
& egredere foras, cumq; venatu aliquid appren-
deris, fac inde pulmentum sicut velle me nosti,
& affer vt benedicat tibi anima mea: Táť y Bog
wszechmogacy gdy wypuszczá zrak opátrnosći
swoiey czlowieká / pušćzá go ná wola iego: Su-
me arma tua pharetram & arcum. máš czlowieze
B 3 strzala

Strzała Dusze / Koleczan Ciąto / Łuk Wola / Ciep-
ciwo Rozum, zążyway że ná dobre / egredere
foras. Łow sobie dobre rezultki / czyn tak iako się
Bogu podobá: fac inde pulmentum sicut velle
nolli Deum, vt benedicat tibi.

Coż czynia ludzie y iako soba iako strzałami
kiernia do kresu szczęśliwości wieczney? Zo-
stawieni od Boga wreku rády własney gdy im
pokáže Bog y pole y záiasc / y práwo y krzywo /
woda y ogień / złe y dobre / śmierc y żywot / niebo
y piekło. Ecclesiast: Cap: 15. Deus ab initio
constituit hominem, & reliquit illum in manu
consilii sui: Adiecit mandata & praecepta suas
Si volueris mandata seruire, conseruabunt te:
Apposuit tibi aquam & ignem, ad quod volueris
porrigere manum tuam: Ante hominem vita & mors,
bonum & malum, quod placuerit ei dabitur illi.
Do troiákiego celu Łuk wolej ludzkiej zmierzác
może iako vezy nás subtelný Scotus in 1. Dist: 1.
Q. 1. Finis vltimus potest esse triplex verus, ap-
parens, & praestitutus seu praefixus. Cel ostatni bydy
może troiaki: prawdziwy pozorem wydátny / y
fałszywie wymyslony albo záłożony. Prawdzi-
wym celem naszym iest sám Pán Bog /
pozornym Celem są marnosci y bogactwa swiá-
towie / fałszywym Celem są wszelkie złe námié-
nosci do ktorých zapamiatáły grzesznik odwracaiac
się

się od Stworzyciela náwraca się do stworzenia
nád niego ie przekládaiac. Co czyni według
Theologow zdania / niezbożnym wywrotem /
Utendo fruendis, & fruendo vtendis. Ná swe
złe stále dobro nieciasc. Co się może pokázat po-
dobienstwem takowym. Złote náczynie iedno by-
wa prawdziwie zistotnego złota wyrobione /
drugie choć drzewiane albo zinszey máteryey mi-
sternie wyzłoconey złotem się zdá bydy a nieiest
iako pospolite niesie przystowie: Niewsztyko to
złoto co się świeci. Trzecié może bydy iakiey przez
swozyszey Alchimickiey máteryey ná ktora takos-
mie nieważny Alchimista żywot / chudoba y
starby w dym obrociwszy złoto ia poczytáia
miásto złota dymem się albo pozornym font-
tynie błotem.

Quis quis amat ranam,
Ranam putat esse Dianam.

Dwiednego ztego troiákiego celu zéwodza w-
szyscy ludzie strzály Dusz swoich. Ludzie pos-
bożni iako strzály wyborne Sagittae electae obieráia
sobie do pierwszego szczęliwego celu prawdzi-
wego / prawdziwe droge przykázán Bosst-
mowia z Hársista Syonstím Psalm: 118. Do-
mine viam mandatorum tuorum cucurri, y ido
post-

postępując z cnoty w cnota aż do obaczenia Bo-
gą zastępów w chwale wieczney. według Psal:
83. Ibunt de virtute in virtutem, videbitur Deus
Deorum in Sion. Szczęśliwe zawody strzał ta-
kowych z których każda mowić o sobie może: Po-
sult me Dominus quasi sagittam electam.

Drudzy ludzie niestępczni iako strzali o
skala odbite zacząwszy drogę prawdziwych scie-
żek zbawienego celu / gdy ich albo ostrosć Bo-
żskiego Zakonu odstraszy / albo czączka świato-
wey apparentey omami / woli stateczney y
gruntownego niemając przedsię wzięcia / na puł
drogi doskonałości badac wracają się do celu
światowych fraśel / odstąpiwszy pierwsey prze-
ciw Bogu miłości / o skala pokus wstecz odbici
trzymają się drugiego omylnego celu fałszywych
światowych okazyłości. Których niestępek sta-
tecznie wyrażił Seneca Epist: 115. de virtute:
Honesti quamdiu illis aliqua spes inest sequimur,
in contrarium transituri, si plus scelerata promittant.
Stych niestętkow rejestru był on Biskup Efecki
dla którego Angiot Pánstki obiawił Janowi S.
to napomnienie Bożskie / Apocal: 2. Angelo
Ephesi Ecclesie scribe: Scio opera tua, & la-
borem, & patientiam tuam, & quia non sustines ma-
los & patientiam habes, & sustinuisti propter
nomen meum & non defecisti. O iako piękne
y proste

y proste postępk strzali Efeckiego Biskupa / iako
dobre poczci. Ale coż potym? ta strzala wpoł
biegu odbiła się o skala oziębłych światowych
apparentiy. Sluchajcie. co mowić dalej Pismo S.
Memor esto vnde excideris, charitatem tuam pri-
mam reliquisti, age penitentiam & prima opera
fac, sin autem mouebo candelabrum tuum de
loco tuo. Dobrzeć zaczął y Judasz tropami sa-
mey wcieloney prawdy torem Apostolstwa do-
brego celu dochodzić / ale coż? większa mu wa-
żność uczyniły apparentis trzydziści srebrników
bezecney monety / niż conuersatia najwyższego
dobra / które tak tanie hacuiac sam się ięszce taniej
za Żydowski Rozubales na galery wiecznych ma-
piekielnych zaprzedałszy prosteego prawdziwego
niebezpieczny pochibił celu chwaly wieczney. Nie-
bezpieczne apparentie światowego dobra co spra-
wicie? Trzeci sa iako strzali piorunowe zezem-
biące o których z Arystotelem ucza Naturalistoz
in Meteor. iż feruntur motu non recto sed obli-
quo, y dlatego w Pismie S. Iob 26. nazwa-
ne sa: Coluber tortuosus. takie obwoiem strzali
nie prostym iako drugie wdając się torem / wlocie
swym węża nasładnia celu własnego nie mając /
ale co się na winie lub sosnia / lub gora / lub skala /
lub palac / gdzie napadna tam cel mając. Tym sa
podobni ludzie na Bogą y sumnienie swe nie-
pamięta

pamiętni / którzy od Boga będą stworzeni nado-
ażebym sobie nadożebym zarabiali / starbia sobie pieklor-
tulając się tak błędne strzaly wola swa po-
wszystkich rozpustach o których mowi Medrzec
Proverb: 13. Animæ dolosæ errant in peccatis.
Ci niepamiętając iż na Krzcie S. odrzekli się
rzeczy światowych a do Boga przystali wskocz
obietnicy swoich za nieprawem światą tego o-
błudami / tuł swoy wyciągais. Psalm 78. Auer-
terunt se & non seruauerunt pactum, conuersi sunt
in arcum prauum. Wolej swey nieprofluisc wed-
lug Boskiej / skaza zley požadliwosci wlewo nie-
prawosci kieruis ons błedliwie Psalm. 57. Er-
rauerunt ab utero. A wiecie gdzie takowych strzaly
błedliwych cel się stanowi? Onich celem jest ni-
Bog / ale każda zgrzechem y zobraza Boskiego
Majestatu bezecnosc / ktora oni nad Boga sobie
przekładais. Według Apostola ad Philip: 3.
mowiscego: Quorum Deus uenter est. to zacząym
się błedliwie wdawata / za Boga mają / według na-
uki S. Jana Złotoustego natych słowach Apo-
stolskich vgruntowaney Serm: 13. sup. Epist. ad
Philip. Vides quantum malum sunt Helicia? alijs
quidem pecunia, alijs uero Deus uenter est. Non
ne hi etiam sunt idololatre & illis etiam deterio-
res. y daley: Qui enim nihil spiritale cum animo
suo cogitant, sed omnia sua in terra habent atq
hæc

hæc omnia eurant, meritò ventrem Deum ha-
bent. Bogdáy się takie strzaly y z swoim celem nie
snily. Dla tego każdy czlowiek aby takiego celu
strzala dusze swey niedopadzał / miał by madre
Augustina S. mieć przed oczyma napomnienie:
Manual: Cap: 30.

Quisquis amat mundum, tibi prospice quo sit eundæ
Hæc via qua vadis, Via pelsima plenaq̄ cladis.

Kto świat kochá / Drogá płochá /
Drogá zdrády / Odmień slády.

Ale poniechámŝy tych / y innych przedłużajacych
kázanie rozwodow. Przystapmy do STRZALY
HABDANKOWEY Jásnie Wielmożnego
Fundatora naszego Jego Mości Pana MIKO-
LAJA KRZYSZTOFA z CHALCZA CHA-
LECKIEGO Wojewody Nowogrodzkiego /
Wolkimickiego / Lepuskiego / &c. Starosty.
Według dusze nadzieia wniklosierdziu Pánstwu
iż w kolezanie swiátlosci wieczney / według ciála
zasis / aże do ostatniego głosu tramby Archán-
gielskiej w tym žalobnym grobowcowym łubiu
złożoney. Spobudki wysotiego spobznych Kás-
tholicich rodzicom prozemia / z zárlivych ciót
y postepkow chrzesciánskich / sprácowanych tu

Bogu / Kościółowi / y Oyczyźnie ząstug / z spod
koynego saszczkiego pozycia / z Swiatobliwey ie
odwagi na śmierć / nic inzego rozumieć nie mo
zemy / tylko iż tego zącnego y madre Senatora
Bog był postanowit na tym świecie iako strzako
wyborna do celu szczęśliwego zążywania swoiey
chwaty wieczney napieta. Posuit eum Do
minus quasi sagittam electam.

Pod zącnym albowiem Szlachetnym Her
bowym Kleynotem H ABDANKU STRZALL
STEGO, Stawnemu ząwżę męstwem / dziel
noscia / Cnotami / odwaga y wiernością Jasnje
Wielmożnemu domostwu Jch Mściow Pánow
P. CHALECKICH z CHALCZA za dzielne zwy
ciestwa z Tatarskich Bisurmanstkich hártow o
trzymane / dawniey lat kilkuset nádanego / zwo
dzony. Zktorego domu co Mój / to prosta strzako
lá / Bogu / Kościółowi y Oyczyźnie obronna / nie
poiedyntkiem / ani tysiacem / ale stami y dáley Ty
siacy Kycerstwa na obrona Oyczyzny pro
wádzaca. Czego dowodnym świadectwem sa
Kroniki Koronne y Litewskie (iako mácie v Strze
kowskiego lib: 21. Cap: 8. fol: 682. y v Wiel
kiego lib. 4. fol: 491.) za czasow Krolowá
nia Jána Albráhta Krola Polskiego MICHAL
CHALECKI do Cára Ząwolskich Tatarow Szá
chmata Posel / Starosta Cyrkassy / Pereásta
wsky /

wsky / y Dorohobuski / Dziád S. pámieci tego /
(oktorem rze z náša) Jasnje Wielmożnego Fun
dátera nášego / to sprawil swoia dzielnościa y
powaga / (iako dobrze ząwżę Tatarom przy o
bronie swego Oyczystego ukráinnego Zámku
CHALCZA nie poieden kroć doznány.) iż nie tylo
ko nápomoc Oyczyźnie swey Krolestwu Polskies
mu y W. K. Litewskiemu / Sto tyćiecy iesznych
wybornych Ząwolskich Tatarow (wedlug koma
putu Kromerowego) ząciagnal: ale y sámego
ich Cára Ząwolskiego Száchmatkieria Soltana
Achmatowicza bytnościa ofoby na obrona Oyc
czyźnie / przeciwko krzywo przysięztemu Tyrá
nowi ráczyey niż Cárowi Moskiewskiemu Jwánu
Wásilewiczu sprowadzil / y z nimi Nowogrodek
Siewierstky przez Moskwa już opánowany do
Oyczyzny odbil. Czego iako wrať zącnym przodo
ku y winnych Kawalerách tego Domostwa przed
tym doznáwála / tak y teraz doznáwa wcałych
Pulkach na obrona swa przeciw Kozakom Bozo
stkim y swoim Rebellizantom / pod czas tey plági
Bozstkiey stawnionych odwážnemi kóstami y zsa
dem Wielmożnego Jego Mści: P. WLADY
SLAWA CHALECKIEGO z CHALCZA tak
wielekroć w Szymowych Konsultách spráwnego
z Powiatow roznych postá. w Pártámiećie ząs
Litewskiego Trybunálu spráwiedliwego Sedzie
C3 go

go Deputatá a nawet mądrego Marszałka y Dis-
rektorá. A w odważnych Bellony dziełach Wale-
cznego Komistrza Ateraz Pułkownika Jego K.
Mści. o którym (miedzy innymi dwiema innych
famiłiy Litewskich z nim spólnie Oyczyzny bro-
niacemi Scypionami) mądry Liuius dzieł Lis-
tewskich terażniejszych A. R. P. Albertus Wiuk
Koiatowicz Societ: IESV. in libello de Rebus
gestis in Lithuania contra Kozakos Zaporowios
to do potomney wiadomości podáva: Omnium
verò trium in diuersis locis hic labor erat, coeun-
tes turmas adorti dissipabant, infesta ab rebellibus
loca, aut uendicabant, aut infestabant, totam, quæ
circa Borysthenem & ostia Berezinae, ac Pripetij
ora est, tutabantur. Dosę Stawy tey strzale
CHALECKICH, która tak przykre Samopalam
Kozackich początki jinszymi od granié Litewskich
odstrążyła / y już się wkorzeniające odciąłá. Od
ktorego y Kozonyiego krwio męstwem y odwá-
ga Wielmożny I. M. P. HIERONIM KAZI-
MIERZ CHALECKI z Chalcza Dworzánin K.
I. M. nieodradzając się (iako jednego znu Oycá
Jásnie Wielmożnego Jego Móści Pán-
IANA z CHALCZA CHALECKIEGO
Miecznika Wiel: Xięstwa Lit: rowny Syn)
pokazał to rada / roptami / y męstwem przy
bronie Woiewodztwa Podlaskiego od podob-
nych

nych tumultow Kozackich / a nawet y wiela oby-
ważnych Pocztow przy swey bytności wroznych
terażniejszych Woyskowych Koronnych porzes-
bach stawionych: iż Sagitta CHALECIANA
zawsze była Sagitta salutis Oyczyznie / ale iey nie
przyściolom y rebellizantom sagitta terroris.

Skorego Domu iako z Apollinowego koto-
czana zawsze Senatowi y Kádom zgodne / Oyc-
czyznie y Xycerstwu pomocne / Bissurmanom /
Schysmie / y Rebellizantom / Orlowi Polskies-
mu y Pogoni Litewskiej nieprzyjaznym / strážne
wychodziły strzaly. Skorego domu to zácne W. K.
L. Wielmożnych / Wielkich / Zięskich / Podstárbich /
Poważnych Mieczników / wymownych y rostros-
pnych mądrych Directorow Trybunalskich / Pos-
selskich / y Powiatowych / sprawnych extra & in-
tra fines Oyczyzny Postow / odwážnych y bito-
nych Xycerzow otrzymując / Bzyci się Stáros-
dawni CHALCZY ex luce Sagittarum tuarum
Habac: 3.

Wrym tedy tak zácnym Domostwie ten
Jásnie Wielmożny Senátor Woiewoda Nowo-
tński (o którym mowa moia) z pobożnych
Jásnie Wielmożnych Kobzicow DEMETRIV-
SA CHALECKIEGO Wielkiego Zięmskiego
Podstárbiego W. K. Litewskiego / (ktorego
Bart: Páprocki Káchmistrz Herbow y Kleynos-
tow

tey Szlacheckich sub Lada. Wielkim Kátholickim opisuie) y REGINY DYBOWSKIEY Starosciánki Knyhynskiey rodowitości NA-
LE CZ, ná ten swiat wydány / máiac pochop
zarówe do dobrego / zstát wysokiého y pobožné
domostwa / iáko y z wysokiey Párantelle z Já-
nie Oświeconemi ZBARASKIEMI, CZARTO-
RYSKIEMI, y MASALSKIEMI Książcy. Także
z Jásnie Wielmožnemi ich Mościow pp. Sá-
piehow / Głebowiczow / Tybłiewiczow /
Chreptowiczow / Kopciov / Wołowiczow /
Kunciewiczow / Obryńskich / Ogińskich /
fámiliámi / z przeswietney ich Krówie zwiázkem
iáko strzála wyborná swiátu Koronnemu y W.
K. Lit: pochodzac / w káždym swym przedzisie-
wziáciu / odwážne dzieła swe / do celu chwaly
Božey / cástosci Oyczyzny / ozdoby fámiliey /
stálym y odwážnym przedziwziéciem prosto-
wał.

Stát sie Sagitta electa wdziecinney mto-
dosci / w ktorey widome znaki przystley pobo-
žnosci przez szrodek boiázní Božiey (która za
zdaniem Psálmisty Psál: 100. y Eccl: 1. iest
początkiem mądrości) pokázuiać / bieg swoy zá-
puscił do zgodney Bogu / Oyczyźnie / y Domos-
twu wmiétnosci. Gdy w kostym zycia swego
Kólu in Pharetra Lituanæ Palladis Akademiey
Wilca-

Wilenskiey, inż harty strzáliste żywego dowcipu
pokázowal. Lecz iż nie tu tylko sam cel zdobycia
náuk záložyl: gdy slá wyższych dostapienia y dlá-
tey (która iest Magistra rerum) experientiey o-
byczáiw cudzoziemskich (z ktorych omnia vidit
probavitq semper meliora ac honestiora sequutus)
vdál sie ná to áby iáko strzála wyborná / Nie-
mieckie / Włoskie / Fráncuskie / Hispánskie /
Luzitánskie / y Niderlánskie kraie zwiédzivšy
zgodne Bogu y Oyczyźnie harty dowcipu swe-
náprzystly czas obostrzył. Która lustrácy kra-
iow cudzoziemskich od omey Reguly dáwnych
Médrcow: Primum quære Deum, záczynáiac
DOMEK S. LOKETANSKY Patác
diemski Królowey Niebieskiey (w ktorym sie zá-
czáto zbáwienie swiátu /) á potym y Rzymskie
Książat Apostolskich progi nábožnie náwiedzivšy
strzála dowcipu swego w koležán cwičení
Mátcé wšytkich škól Chřesćiánskich Akademiey
Páryskiey powierzył. Tam vsluchávšy tego co
Tacitus in vit. Agric. napisál: Disce a peritis
sequere optimos, pod swiátu wšytkiemu stáwo-
nymi Mistrzámi Lipsulzem (ktoregoby tu stylu-
šow / y wymowoy / ná wystáwienie tak zácného
niewiem czy vczniá ále lepiej rovného Orátora
potřeba) y Cánterem Niderlándczykiem / w
trotkim czásie tak ostro strzála dowcipu swego
D záhara

zabartował / iż w bestiasym Roku życia swego
Compendium Rhetoricæ tegoż Caulera zpodzi-
wieniem Mistrza do wagi świata wbytkiego
Drukiem wydał. Ktora tego Młodościána pracá
roznym Akademiom tak miła okazała sie bydz /
iż te Książka w školách publicznych Przesławney
Matki wbytkich Polskich / Litewskich / y Po-
granicznych skol Akademiei Krakowskiej / y
winych Akademiách z katedry czytá. Potym
po publiczney Paryskiej w Roku swym osmná-
stym przy obecności wbytkiej Sorbony miáne-
ze wśech nául dyspućie: niezwyćiezonemu imie-
niu S. Pámieci WLADYSLAWA IV. przy-
pisaney / nietylko Lauream Coronam sapientiz,
ale też y takowy tytuł otrzymał: VERTEX
LIBERALIVM ARTIVM. ktore iezeli w
inbych ad clium wpozorze ledwo dochodza / w
niego in vortice samey istotney rzetelności Sto-
lics założyły. Wtych swych zabawách przystoy-
nych záprawda to pokázal: iż iáko stáwnych
Przodków tego in MARTE, tak przy młodosći
tego in ARTE zostáwala záwśe victrix CHA-
LECIANA Sagitta. A ten bieg był wyborny / bo
wnim y to co boiáźni Bożej / y to co mądrosći
zniey pochodzacey náležalo / przez lát dwánásćie
w kráich Obcych nátym stráwionych chwálebo-
nie odpráwił: mogac mowić o swey pobożney
młoe

młodosći: Posuit me Dominus in Adoloscencia
quali sagittam electam. Lecz iż nie ten kto dobrze
zaczawšy vstáva / ale ten ktory dobrze zaczą-
wšy dobrze trwá y konczy / zamyslonego fre-
snu odnosi koronę: pokazawšy wyborna domowym
y obcym kraiom strzáta młodościánaego dziecin-
stwa swoięgo / iezce wybornieyša strzáta mł-
dziejstwa lát Mieszkich dopędzáięcego / pokázal.
Gdy powróciwšy szczęśliwie zestáwa Cudzo-
ziemsta do Oycyzny niechiał tak wyborney
strzáty wdomátorstím táic kolczanie. Ale ná-
piawšy tuł wrodzoney wspaniałey żądze do vs-
lugi Boga / Pánu / y Oycyznie / vgodził strzáta
wiernych vsług wserce niezwyćiezonego Orła
Máiestátu Krolewskiego Swiatey pámieci S. LA-
SARVA III. ná ktorego Krolewstím
Dworze pomniac iż w Pátacach podobnych tu
cwiczeniu młodych Pániat / lubo przestoczysty
y przyzwolity slystá jednáł Páwiment bywá: zá-
chowál mądra Dworstím podobna rada stárego
Dworzanina Plutarchá 4. Symp: Omnium bene-
volentiam tibi concilies, amicitiam cum bonis
ineas. Przez ktorey zachowanie / tam zultens-
towaniem geniusu Páńskiego / y zpodziwonym
applausem wbytkich / Lat trzydziesći y trzy trás-
wól / mądremi radami / y kommissiámi dziełnie
sprawionemu / iáko y wdáwaniu mądrey odprá-
wy Poe

wy Postom cudzoziemskim (gdyż roznych był wiadom izytkow) zabawiony. Gdzie niemniej y w tym przypátzył sie iego madry dzielnosci Krolewski Máiestat y Oyczyzná/ gdy osmnásćie troć Seymowym Postem zroznych Powiátow bywšy/woczách wšytkiey Rzeczypospolitey zdrowemi radám y poważnemi Wotám do celu całości Oyczyzny zmierzál. Dla ktorey obrony rozne koszty odważnie prowadzac/ na Instancja Expeditia (do ktorey od bołu Pánstiego oddalic sie niemogł) znaczny Paniecy pod Krolewską chęcią stáwíl poczet/ dáwšy go w moc godnemu wieczney pámiéci Rycerzowi J. M. P. Cworkowskiemu/ ktory przy obłożeniu Pernáwy w samym szturmie ták Rycersko zdrowie swoje odwážal/ iż náypierwšy szczęśliwie pod forteca nieprzyjácielska Petarda podsadził. Podobnymi pocztami bronil Oyczyzny y przeciw Moskwi zá S. pámiéci **ZYGMUNTA III.** sam odważna Osoba swo z nimi Oyczyźnie przy bołu Pánstkim słužac/ y to wšedzierzetelnym skutkiem pokaziac/ iż nietylko scire ale tež y fortia agere **CHALECIANVM** bylo. Zá ktore odważne koszty y pracowite przysługi nietylko Niecznikowskiem W. K. L. wczczony/y Wolknickim y Lepunskiem Stárostwy gratyfikowány był; ale tež znacznym hartem zpowiadowaceniá z Náiasniey Bym

Bym **KAROLSKIM** Cesarzkim Domem/ przez zwiazek Máiżenski Jáśnie Wielmožney Jey Mosci Pániey **MARXY LEONORY STYBECZKI** Cháleckiey Woiewodžiny Nowogrodžkiey/ wspot fundátorki tego mieysca y Dobrodžieyki Zákonu nášego Miłosćiwey ozdobiony zostál. Táak wiele honorow Kástellánij Zmoydžkiey y Smolenskiey/ iáko y Pisarzstwa W. K. L. w Dom swoy vltro wniešionych zániechawšy niemáiac ich zá cel wyborney sřzály swoiey iáko wiadomy dáwney przyspowiesci: *Fruitus honos oneris, fructus honorisonus.* Záczym lubo ták záslužony y godny naywiákszych expectatyw Máj/ zpokora wymáwiał sie poważnymi słowy *Liuiusowemi*: lib 42. *Longo tempore, multis, magnisq; meritis paritur autoritas.* Dla czego y Woiewodžtwo Nowogrodžkie aż w Sředžiwey Stárosći ná lát trzy przed smiercia zwieltim až przyiat rozmyslem ták zácnny y godny naywiákszych godnosci Máj.

Pokázawšy prosty bieg sřzály swey wyborney obcych Národow/ Krola Pána swego y wšytkiey Oyczyzny oczom/ stáwíl sie wyborna sřzála y swym Powiátowym Sasiádom wprzysážney Conuerlatiey. Pospolicie wiákszego nádinsřych Sasiád szczęścia Pánowie nie zwykli wbošy Bym Sasiádom stáwác sie wybornemi sřzálami/

mi / albowiem lubo podczas wkládnošcia zmy-
słoney Polityki / miékie / łagodné iako oley sła-
skie dáia im słowa / Mądrošćom ich iednak y
Dobrom stawaia sie per fas & nefas niepożyteczne
mi y owšem škodliwymy strzałami według Har-
fisty Syonskiego Psal: 54. Molliti sunt sermones
suos super Oleum, & ipsi sunt iacula. Nie zdrowo
wbogiemu w Sasiedztwie Bogaczow / gdyż y
Owczą skorą przy wileżey zawże sie kurczy / or-
le piorá inšych prášat piorká przysobie polożona
strzyże / Kárdymom inše žiolá y drzewka blisko
siebie sadzone sudy. Niepożyteczno Kzopowey
albo Alciátowey gliniáney walcicy przez bystra
rzeka oboż w kompaniey pływáe zmiédžianym ko-
tlem. Nie wcale Winnicá a nawet y żywot wbo-
giego Nabothá w sasiedztwie Palácu porážnię-
wego nád sie Achaba Krola Samaryjskiego. 3.
Reg: 21. Došć nie dobrze bylo zá Krolowánia
Lotietkowego na Polomieckim poboiowisku Kyo-
cerzowi Floryánowi Száremu od Krzyżákow
trzemá spisami albo wloczniami przebitemu /
ktore z niego Jelitá y trzewá przez zadane razy
padžily: Ale on Krolowi nád rázami y bolem
iego politowanie maiaćemu / dolegliwše sobie y
przerazliwše / wiedney dzielnicy Dobre Moryko-
wicz Sasiedztwo potężnięwego nád sie Samsia-
dá niżeli tak srogo zadane razy bydz przektáda.

Według

Według wšyškich kronikarzow Polskich Kól
Pánski 1331 opisuiacych. I słusnie / gdyż mo-
żnięysi máise strzalista iako Jeż potego / czesto
też z Jeżem wbošzym odkázua: komu čiásnięy w-
stepuy. Owo zakonczmy to powažnym náponnieš-
niem Hierozolimskiego Káznodžieia Ecclesiastici
13. Ditioni te ne socius fueris. Quid communi-
cabit caecus ad ollam? quando enim se colliserint,
confringetur. Diues iniuste egit & fremet: Pau-
per autem laesus tacebit.

Niezym stylem wyborná Jasnie Wielmo-
žnego fundátora strzála w Sasiedzkim poźyciu
bieg swoy odprawowála. Gdy badac tak wiel-
kiey potegi / iž sia o nim moglo mowic z Psálmista
Psal: 119. Sagittae potentis acutae. Niežázywál ię-
dnak w Sasiedztwie carbones desolatorios ná
oppressia y znięszenie mniešych: lecz iako zawże
bieg strzály spokojnego poźycia Sasiedzkiego do
Celu zgody y miłosci prowadził / tak y gdy mie-
dzy rownemi Sasiaady od siebie mniešemi iakie
niežgody y differentie záchodzace wiedziál / rad
godził / tego nasladuiac ktory iest Deus author
pacis & charitatis. A gdy žás co przeciw niemu od
niego mniešy znięwági wytkroczył sasiaád / žás
pámietywál tego bez zemšty / dobrze wiedzac
Greckie Adagium, iž Aquila non captat muscas.

Alle

Alle niedosć ztego żyć ną tym świećie v/
ganić iac strzala sobie od Boga dano cel starwy/
zgody/ miłości/ y pamiatki swiatowey/ gdyż te
lubo so okazalymi/ nie so iednak same przez sie y
bez inſych skutecznemi do otrzymania nieba szod
kami. Trzeba tedy według Pawła S. ad Phi
lip. 3. naše konuersatia miec wniebie przez bogos/
myślność lubo żyćmi naziemi/ y szukać te^o co niebo
ma a nie co fałszywa pokazuje ziemią według tegoż
ad Colos: 3. Quæ sursum sunt querite, non quæ
super terram. Przeto wyższy cel niebieski do
ktorego my so od Boga stworzeni rozumem v/
pótrzywszy/ do niego mamy iak woley našej na
ciągnąć/ aby strzala duſe našej doſtopiła Celu
korony Królestwa niebieskiego. Ktory szczęśliwi
uąpiawſzy trzeba z Cnoty w Cnota postępowa
wać abyſmi z Bogiem mogli królować/ duſi
ſwa ozdobiła pięknoſć Cnot do niego
przesyłać / według nauki Psalmu 44. Specie
tua & Pulchritudine tua intende prospere proce
de & regna. S. Chryſtoſtom/ y kardinał Bellarmi
nus piſać ną to miejsce tłumaczo: Intende sagit
tas. Eusebius dokłada. Intende arcum (moga
przydać virtutum) deinde percussis hostibus pro
spere procede & regna. Toż S. Athanaszy/
Cyril. y inſi Doktorowie wykladaia ſkoſniac do
człowieka który nąpięciem strzał cnot y dobrych
uczyn

uczynków/ Czarta Swiat Ciąka y ich nąmieta
noſci tu zwyciężywszy/ szczęśliwie przez swia
towe przebiwszy sie przeszkody poſtepuie do Kró
lowania z Bogiem wniebie

Takimi sa strzałami do vblęgania Boga za
gniewanego y do doſtopienia kresu wieczney
szczęśliwoſci ſpoſobnymi: modlitwy/ poſty// iak
mużny/ uczynki miłosierne/ pomnożenie chwaly
Bożey/ rozliczne podzięk dla Boga y chwaly iego
cierpliwe prace y mortyfikacie. Modlitwy sa
strzałami/ a oſobliwie ktore zgodnym gusty ſercem
do Boga człowiek poſyla / gdyż iemi iako strzala
to co żada vtrąca y Pana Boga y vproſi: Quod
cunq; volueritis petetis, & fiet vobis. Ioan. 15.
Y dlatęgoć modlitwy takowe wſyſcy za zdaniem
Koſcielnym nązywamy Orationes ejaculatorias,
albo modlitwy strzaliſte z miłości do Boga wy
ſtane / y obłow łaski iego nąm ſyłaiaće według
Medrea Eccles: 35. Oratio humiliantis se nubes
penetrat, & non discedit donec aspiciat Altissimus.
Poſty y to sa strzaly/ ktoremi ſie Uniwitowie im
petowi gniewu Boſkiego obſtrzelali Ionaz 3. a do
tego poſtami iako strzałami zbytki porażone by
wais y mysl naša wzbia ſia do Boga według
zdania S. Grzegorza Wielkiego z powſzechnym
Koſciolem. Iakmużny te niuchybnie sa strzalas
mi/ ktore iako z luku zrak v bogich do ſkarbnice nie
bieskiej

bieſkiej przeſyłamy za zdaniem Archidiałona Kaſy
ſkiego Watorzyna S. fundującym ſia na perſoſiey
Zbawicielowey Mat: 6. Theſauriſate vobis theſau-
ros in celo. Toż ſa uczynki miłoſierne potrzebnym
cieleſne y duchowne ratunki czyniace. Toż ſa y
okazy do chwály Boſkiej pomnżania inſym
bliżnim / oſobliwie przez funduſe Koſciółow /
Kłaſtorow y ſpitałow chotnie uczynione /
bo ſia z nich tak wiele ſzła do ſkárbnice nie-
bieſkiej z luku pobożnoſci wyſyła. Tym że ſia
tytułem mogą ſczyć / y práce dla chwály
Boſkiej podnie / bo ich ſam że Chryſtus do celu
ſzczęſliwego przywoływa. Math: 11. Venite ad
me omnes qui laboratis &c: & ego reficiam vos.
Aż prawda co dobry y czynie / co Cnota / y
pobożnoſć / to ſzła rozumnemu ſtworzeniu
niebo otwórzajaca. ſzła nie zrzáſkiem / nie
zgrzmotem / ani zhućiem (iako kula od ſtrzelby)
lecz cicho do Celu przechodzi. Tak dobre uczyn-
ki bez grzmotu y hukóu próżney chwály od nás ku
niebu máie bydź proſtowane / teżeli niehcemy by
nie miały tey nágany ktora dáł Pan Zbawiciel y
czynkom Liczmiernym ſáryzeſkim Mat: 23.
Omnia opera ſua faciunt, vt uideantur ab homini-
bus. ktore bárzey ſzła ſwiſczowym / niżeli
wyborzym ſtoſowane bydź mogą.

Jáśnie Wielmożny Fundátor náſ po wyſyła-
cie

kie czasy życia ſwego / wáſtoboci / wſzednim
wieku / wſzedzimey ſtároſci ſwey / piórkami nos
ſwietera y pobożnych uczynków ku Bogu wzbis-
iáł ſzła Duſſa ſwoiey: Dla czego onim może
ſie wybornie mówic. Deut: 32. Sicut dies iuven-
tutis tuæ ſic & ſenectus tua. Goyz nabożeńſtwa 10
do Boga wſzechmogącego wprzymotach Sátra-
mentálnych Sátramentu Náſw: wraianego / y
do Pánný Przenáſwieteſzey (ktorey ſia on Man-
cipium nietylko vſty / Drukiem pokazował) ráz-
do S. Patronow ſwoich / zámłodu zámwla-
te / y poróżyteł czas życia nieopuszone / z po-
mnożeniem lát wielkże też ieſcze pomnożenie ſwe /
weduk áforizmu Philozophow: In fine motus
velocior / w poczeſney ſtároſci bráí: Tak iſ przez
nie iako ſzła wyborná wzbíáł ſia ku Bogu bo-
gomyſlnoci / oniebieſkie z Swietem ſátramentem
ſia ſpółkowanie: Noſtra conuerſatio in celis eſt.
ad Philip: 3. Swiádcza to Bogu ſámemu wiá-
dome / dzienne / y nocne Modlitwy iego. Wſe
ſwiádcza y codzienne (by też wnáywiekſzey zá-
báie y chorobie) zrozżarzeniem do Boga áffek-
tem byrnoſci przy Nſhey S. inſych dni nágoſ-
tym kłeczac pawimencie / lecz w piatki y w So-
bory ná twarz Krzyżem zá Oltárzem leżac / Náſo
wyſſemu oſárowane. Swiádcza y Sátramentu
towi Przenáſwieteſtemu w Proceſſiach czolobitno

vtciwości náfábym rogu Processiey/ ná twarz
vpadaiac y Káplána przgáca swiátość niofá
cye wnegi cáfánie/ z serdeczney pokory czyniof
ne. Toż wázúa czeste zpáczem y gorliwa fkrú
cho fpowiedzi/ do táiemnie Sákramentu
Przenáfwiáfego godne przystepowánia/ Chryf
fufá w Káplánach y ubogich wfánowánia/ nog
ich pokorne vmywánia/ iálmuzn obfite y hojne
rozdáwánia/ posty lub y wftárości zmitośćo fu
Bogu y zoftwym záchowánim odpráwowáne /
prziáfciélfkienietylko fofmáfádom/ ále y ftug y podó
dánych fwoich wfánowánie. Ale co on fám po
kora fwoia gtebofa pokrywaf/ nácoż iá mám w
fpomínáf/ iufzo zá pobożnym lotem ftzály iego
do Bogá wflo Apoc: 14. Opera illorum fequun
tur illos. Lecz otym co fie przed oczymá náfymí
zofáto wufczec trudno/ gdyż mury y budynki/
kámienie y fciány Kofciólow przez niego Bogu/
Pánnie Przenáfwiáfey/ 66. Pátronom iego ná
czefc y chwáfá wfáfáwionych ogláfiáf wám to:
według Abac: 2. Lapis de pariete clamabit, &
lignum quod inter iuncturas xdificiorum eft re
fpondebit. Oglofi náprzod Collegium Grodzienf
fkie Soc: IESV od niego fundowáne y nádane.
Niezámlezy Kofciól tuteczny fáfki ktory goy
dlá wczesności wáfky o bywáfelow wpoftzod
miáfá Woifinif z znáfzna ie^o pomoca y náftádem
budowáf

budowáno / On (przyftádem rodziélfki iego fwia
tobliwey ktora infy Kofciól Woifinicki fáfki zá
Máftem wfáfáwifá/ y hojne Fundatia tákze y
ozdobámí kofkorwnymí w Apáratách y srebrze
nádáfa) Hojne v Krola J. M. fundácia wy
iednáf/ dzierzaw nie ktorych ftároftwa fwoiego zá
konfentem Páfskim wfáfáwifly. Ogláfiáf y ten
(w ktorym z jálem teraz bawim fie) jákobo
fcian/ Oltárzow) y pogrzebowego áppáratu /
hojnego fwego Fundátora ptáczacy / y przez Káf
plány / y Brácia Francifká S. Officiántow foz
bie náftáczonych Cfáf y przenáfwiáfce z jálośáf
ferdeczna Bogu ofiárujey Domeczek Loretanfky
P. Przenáfw. ktory iáko żywemu Fundátorowi
fwemu okázey v ftáwiczne^o Duchowne^o wofela/
y nábożnego rozmyflánia táiemnie Zbáfwiénia ná
fe do dáwáf / taf teraz zmártwego iego depofit
tu zálofnym y fcerniálym fie okázue. Ogláfiáf/
álbowiem hojne Fundatia / y poleceniem prez nie
go ferdeczny wopieka wfpól Fundátorki fwey Já
fnie Wielmożney Jey Mofci Paniey Woiewo
dzinye Nowogrodzkiey / y Jáfnie Wielmożnego
Domoftra Ich M. P. P. CHALECKICH fczyczáf
fie / tu bedzie Bogu flufzacy m káplánom y Jákon
níkom do wfáfáwicznych já zmártwego Fundátora /
y żywych Protektorow Módlitw czynienia po
budfo.

Te y inſe pobożne dzieła pochop ſwego ſtrza-
liſkiego lotu nie na prozney chwály lecz nępokory
Światey poſteplach zaſądżając Tęcie przyzwo-
itym torem cicho poſtepowwały według Seneki
Ep: 82. Virtutis præmium cum ipſa ſit: itaq; fe-
ciſſe rectum, facti merces eſt.

Potoczne zaś codzienne zabawy iego ieſti w
ſpomnieć mąm / te nie inakſzy rytko wyborny kurl
ſtrzały iego ku nieſmiertelney pamiątce y ogłoszeniu
Chwály Boſkiej mąm wyſtawia.

Nie pytám ſia iá co rożni Pánowe ſwiatecy
w ſwoych poſtojach poróbiáo / y czym ſia zwykli
zabawiać: gdyż by to wyſzedſzy zgranic Zaſonſey
(którem ſlubem wyznał) ſtromnoſci / mogłoby
mie barzicy do Regeſtru Curioſorum, niżeli Cho-
riſticorum w piſać / co ieſt przeciw Franciſkań-
ſkiej profeſſiey / która (według Reguły) niſkogo
nie poſadżając ſamey ſiebie preſtrzegać powinna.
To iednak czegom czytaniem doſzedł pod wvágę
każdego podac moze. Nieſtawa Domiciánowi
tak wielkiemu Rzymſkiego Capitolium Monarſhe
po odwážnych iego / ktore rożne Hiſtorye wyliczáo
ia (á oſobliwie Suetonius & Eutropius. lib: c. 3.)
dziełach / leſkom ſnie dziecinnie / y namiast Lau-
nce wojenney do porażania placowoych nieprzytác
ciot zgodney / ſłota rohátyńka na vſkócie much
w Pałácy látaioeych zrobiona / Muchomársowe
odno

odnoſić trophé. Zelfywa Sardánápálowi do
raka ktora ſzczęſcie Krolewſkiemu Konſekrowało
Berlu / niewieſciem wrzcionem między przado-
kami páſina ſnować y zwoić zprzedzowey kadzies
le. oczym między inſzymi dowodnie Diodorus.
Śmiechu raczey niżeli w ſpomnieniu godná ptoz
choſć Ageſilauſa Lacedemonſkiego Krolá gdy w
pałácu ſwym krolewſkim zchłopiſty ná kionym
koniu káwalkátorem zoſtał. Pluta: in Lacon.
Apopth: & Alianus lib: 12. Podobnego po-
ſmierwiſka nie vchodzi procedere Aeroná Ceſár-
rza nie Ceſarzowi iednak Rzymſkiemu należące /
ktory co mogł zelázna lub moſieżna ſprawić we-
do / złoter iednak nátomienie ryb żáżywał / iákoż
depobnego obłowu wodnego że zbytkiem ná-
ſmierwiſka godnym złociſtey ſieci purpurowych y
iedwábnych pawrozow żáżywał / co za niego
láda wieſniak konopnym niewodem zlepkym y
y obſiſzym mogł ſprawić obłowem: oczym Sucto-
nius y Eraſm: in adag. Śláwnieyſzy tedy
poſtepek dziełnych ludzi / przez ktory y mie-
dzy krowawey Bellony vſkaw czuemi tryumfami
gdy co zbywa czaſu / Minerwie / tey oddaia zá-
bawom. Boc przecie lubo y ſtálifká ſmierć wnio-
wecz obroci orzá / ſláwa iednak y ozdoba onych
madre podadża wieczny potomnoſci Kiegi. wed-
ług iednego Neoteryka Emblematiſty.

Sola

Sola tamen rerum doctis quaesita libellis
Effugiunt structos fama decusq; rogos
Florentius Schoonhouius.

Według Liryki Pogánskiego
Dignum laude Virum Musa vetat mori
Czelo Musa beat. Horatius.

Wistey pamięci (ten o którym mowa) Jakaś
nie Wielmożny Woiewoda Nowogrodzki
gdyż żyć prawdziwie chciał/ dla tegoż prawdziwie
żył. Pomieważ zbojażni Bostkiej począł
kto w bogactwach talentem mądrości/ po bojażni
Bostkiej wbył się sta nie próżnowaniem/ ale zabaw
wom mądrości oddał: pomniac na powiesić
Seneki de breuit. vit. 14. Soli uiuunt, qui sapientia
uacant. Procz bowiem tych (ktorem wyżej
wspomniał) wydanych Świata pod czas swej
młodości Książki/ co zbyło czasu po wstydze Pan
skiej y obronie Oyczyzny/ on na pisaniu mądrych
pochwały wieczney pamięci godnych traktatów
trawił.

Wtórych iaka pokazał żywość wspaniałego
dowcipu/ zrod widziemy gdy one pisac wszystko
wypelnit co pisacym Książki perswaduie Gellius
lib: 20. c. 10. Scribendum quod sit aut volu
ptati legere, aut cultui legisse, aut vsui meminisse.
Tey dostepit ozdoby Książki swych ktora Boetius
2. de consolat. 5. pożyteczna bydy do ceny wy
danych

danych Książki rąbzi: Libris pretium faciunt sen
tentiae zachowuac y to czego Plinius in praefat.
Hist. Natural. uczy: Authores non oportet libros
sed thesauros componere. Czym albowiem teżeli
nie iedynym słabem mądrości nazwać się mogą
w Druk podane Allegorie tego? Czym misterny y
głęboki pelen tajemnic Binaryusz tego? tamte
ziemskiej królestwa naszego przypisane Ksiolowey/
ten zaś niebieskiej y światu wbył się/ bo Nátce
Bożej/ poświęcony. Czym tak wiele intryg po
ważnych Książki y traktatów iusł skutecznie napisá
nych/ lubo Drukiem Świata dla przeszkody zas
wisney Partii niewiadomych? zaprawda iże stras
bami/ bo non libros sed thesauros composuit.

Lecz to iż on dla samej chwały Bostkiej ponożenia
y pożytku bliźnich/ a nie dla żadnego Świata
go prozney chwały interesse czynił: przetoż rós
czy o szczęśliwey wyprawie do nieba iako do Ces
lu wyborney strzaly swojey/ nizeli o pochwałę ról
mądrych lubo godnych wśelkiej sławy Książki swo
ich miał staranie mowiac z Sydoniuszem Lib. 8.
Ep. 4. Nostra post mortem non opuscula, sed o
pera pensanda meminerimus. wiedząc iż nas P.
Bog nie zrych od nas wydanych/ lecz z innych
Książki według uczynków naszych sadzić má. Dla
czego iawby się oney najlepszej y najprawdziej
wśey Filozofiej Chrześcianskiej ktora zowia: Me
ditatio

ditatio mortis, lubo sie iey Lekcyami przez cały
czas życia swego bawil/ przed skonczeniem iednak
onego żadney inšey niemiął imprezy procz tey iako
koby swa wyborna strzala do od poczynku w Bo-
gu samym zawieść mogł. przed oczyma máiac po-
bożna Dektora narodow návkę/ iż narzym Swie-
cie za wmarłych sie poczytáć / á żywot nasz pobor-
żny z Chrystusem w Bogu zát aiony mieć mamy.
ad Cor. 3. Mortui enim estis, & uita uestra cum
Christo abscondita est in Deo.

Siebie tedy samego Bogu dobrowolnie kon-
sekruie na śmierć zgádżaiac sie iednostáynie zwola-
Supremi motoris, wforego reku żywot y śmierć
kzdego zostawa / do ktorego Bostich rák życie
dobre / vmyśl stály Erzesćiański niewinnie w
sasiędztwie pożyćie polecał. Nád ktora też Ośia-
w żadná Bogu przyiemnięká niebywa wedlug
Votum Pontani Iouiani 5. de obedient. Nullum
Deo sacrificium potest esse acceptius, quám mens
sana, innocens animus, uita proba. A iako do-
kláda Minutius: & sincera conscientia. Sumnie-
nie tedy swe serdecznych też jálem y spowiedzia
pokorno wšytkich grzechow swoich oczyściwšy /
Boga zastępow w osobách Sakramentalnych vo-
taionego z iák náywiałšym mogł przygotowaniem
przyiwšy / swiátosći ostatniey Oleu S. záo-
żywšy / tymi y modlitwa Káplánska wzmoco-
uiony /

niony / Dom swoy rozrządzáiac / wšytkich áby
mu dla miłosći Bostkiej odpusćić (lubo znikni-
nie złego niemiął) pokornie przeprosćiac / o po-
grzeb iako náypredšy y náypodleyšy prosić / ná-
zywáiac sie worem smrodliwym y pełnym robá-
twá / áto żeby bez żadney pompy swiátowey ra-
komá w bogich w wlásných swych siermiągách
idacych do grobu niesiony był. **Habit tedy Oycá**
meo y wšytkich w bogich FRANCISZKA S.
(ktorym sie po wšytek czas serce iego pokrywáto)
áby byl iego Ciáta y Dušy iako strzaty od nás
chodzacey bezpiecnyim kółczánem wielkimi roz-
nych Oycow S. Námiešnikow Chrystusow-
wych odpusćkami vprzymiliowanym / zrół stárše-
go nášego mieyscá tego zwiélko przymuie pokora-
iako syn zákonný od práwdžiwego Námiešniká
Oycá S. Fránciszka O. Generáta nášego ad
omnia merita & gratias Ordinis przyiaty: Ktora
popieláto oponcza drogi swey do Boga nápietey
rádosnie przymuie rozmyslá / iż sie sam przedko w
popiół rozsypáć miął / y mowi do Boga z Patry-
archa Abrahamem Gen: 18. Loquar ad Domi-
num meum cum sim puluis & cinis. **Wlága Má-
ieštat Bostki przez przyczyna tey ktorey sie záwše
náynižšym wyznał mancipium Panny Pezenás:
y Patryárchy mego y swego Fránciszka S. tak že
y inšych S. Patronow swoich zádáiac ods-
pustie**

pusku grzechow: bierze wraka prawa Kozaniec
Panny Przenawiatke. Z tego tajemny
zbawienia naszego Koz jako psczotka iedyna co
dziennie plasz: chwaly wieczney sobie zbiera /
w Lewey zas roce Kiege swego Binariuska trzy-
ma; wyznawajac wraze S. powsechno Kachol-
tholicka / tego wbytkiego gotow badac smiercia
poprzec co nadrze y prawdzimie o tajemnicach
wiary S. napisal. Tym modlitwom wbytkich
siebie polecajac / Dusze swoje jako strzala wybor-
na wroce Nasy wyzszego luznika wymowiwszy
nabozenie wsty y sercem to skrorego plynie w helkie
zbawienie / imie Przenawiatke IEZVS: In
manus tuas Domine commendo Spiritum meum,
iako strzala wyborna konczy tres smiertelny nas
bymajac niesmiertelnego. Posuit me Dominus
quali sagittam electam, w Koczanie nieprze-
branego milosierdzia panskiego az do ostatniego
zmartwychstania taise sia: in pharetra sua ab-
scondit me. Mogac stuznie o biegu y kresie strzaly
swey wyborney mowie z Doktorem narodow. 2.
ad Tim. 4. Bonum certamen certavi, cursum
consummaui, fidem seruaui, ideo reposita est
mihi Corona iustitiae.

Inz on zdolnego ziemskiego Senatu / do
gornego przentost sia Capitolium: Ale my nas
Duchowna nasza zabawa y wtulenie placzu zas
losnych

losnych / dwoma punkty cona.

Pierwszym / co tak madremu Senatrowi za
impresą przysla z orzezem Kiegi naplac smierci
wychodzie.

Wtórym / co nam za pościecha na otarcie lez
naszych przynosi tego Dziesieczny HABDANK
strzalisty?

Wpierwszym punkcie zadnego wodziwienia
niemast / gdyz to niemozina madrych ludzi z Kie-
gami chowac / vt crescat post funera virtus. A dos
tego wezwyczajiu to wielkim Panom a nawet Mo-
narchom zdawna bywalo. Tak Alphonsus Krol
Aragonski (wedlug swiadectwa Panormitana lib.
2.) Kiege ate otwarto jako miat za impresę tak
znis y pochowan. Tak Alexander wielki postrach
Swiaty wbytkiego Illiadem & Odyssea Homes-
rowe wshedzie z soba majac (wedlug Plutarcha
de virt Alex. Orat. 1.) m. il za Expeditionis lux
uaticum. Niedziw tedy iz ten tak madry Senatow
z Kiege jako z Supplik do Boga wdawa sie /
przez nie jako wierny Wyznawca tajemnic Bos-
skich lastki tego zbezac z Jobem. 14. Operi ma-
num tuarum porrige dexteram. prossc in kawo-
stem milosierney krwie nie winney IEZVSOWEY
bydz wpisany w Kiege Zywota wiecznego.

Wtóry punkt pobate nam Duchowny / nas jako
zyemamy nawczajace Moralizmy. Co nam znaczy
Duchow

Duchownie ten starostawny strzaliły H ABDANK;
Zaprąwde vczy nás tego iako mamy żyć. strzalał
kuniębu nápięta (iako m wyzy powiedziat) Duo
fe v mysl stalo do Boga vdarwaiaca sie značzo.
H ABDANK dwoie V V. Zawieraiac w sobie znač
czy bieg żywota / co oboie wtroczywszy złączam
wiedno lemm: ktoce ztey trumny wychodzi: TEN
DO VT VII AM. wzbiiam sie do gory Niebieskiej
ábym ży. Szczęśliwá strzala / Szczęśliwy szczęśli
wego xesu záwodzie. możesz mowić z Proro
kiem. Posuit me Dominus quasi sagittam electam.

Znáczynam powtore ze wšystkimi pozostałemi
Chrześcianskie pozegnanie. Iacob9 Typot9 S9 imp.
Máximilianowi Wroremu Krzymstiemu Cesarzowi
na pochwałs pogrzebna wystáwiono Orlá Ce
sarstkiego Herbownego wzgoda od Koron bevel
Kirysov y Orza Woienneho ná ziemi leżace
go / wzbiiáicego sie ten maiacego napis: Nil
humana moror dum super astra feror. To Já
śnie Wielmożna / Wielmożni / Jáśnie Wrodzeń
ni Mości Pánowie / Jálosna Malžonko
wšout fundátorko náša / jálosni niemney zo
tat wielkiej vrraty Domowstvá wášego Wiel
możni Mości P. P. Bracia / Synowcy y inšy
Potremi / Pržyiaciele y Sosiedzi / tudžiež
pozostali sarotowie Jákonnicy moi y Szlachet
ná Czeladko; tak je y vbodzy Poddáni domas
wšyto